

"Bli kvar i min kärlek"

Böneveckan för kristen enhet

Dag 4 - Att be tillsammans

”Jag kallar er inte längre tjänare... jag kallar er vänner”

Johannesevangeliet 15:15

Dagens bibeltexter:

Romarbrevet 8:26-27
Lukasevangeliet 11:1-4

Anden stöder oss i vår svaghet
Herre, lär oss att be

Förslag till psalmer:

212 Långt bortom rymder vida
214 Lär mig att bedja av hjärtat
569 (PoS) Herre, lär mig bedja

Bön:

Gud, tack för att vi får be tillsammans, även om vi inte kan mötas rent fysiskt just nu. Omslut oss med din närvaro och kärlek. Ge oss tålamod och uthållighet. Låt bönen vara en kraftkälla för oss. Påminn oss om att vi inte är ensamma utan alltid förbundna med varandra och med dig.
I Jesu namn Amen

Böneämnen för Lomma-Bjärred:

- att du hjälper oss att se att vi är en del av en större bönegemenskap, var och en på sitt håll
- att vi snart återigen ska kunna samlas till gemensam gudstjänst och bön i våra kyrkor

Betraktelse

Jag sitter tillsammans med kyrkomusikern och vaktmästaren i Lomma kyrka. Det är söndag och klockan närmar sig 11. I vanliga fall är detta en av veckans bästa stunder. Väntan på att högmässan ska börja, att församlingen ska samlas, att vi tillsammans får sjunga lovsång, dela bröd och vin och be till Gud. Det ligger glädje och förväntan i luften. Vi ska få dela gemenskap som bär över gränser och generationer: kyrktanter, sorgehus och morgontrötta konfirmander samsas i bänkarna.

Idag blir det inte så.

På grund av pandemin uppmuntrar vi inte människor att komma till kyrkan och även om vi egentligen får vara åtta deltagare håller sig församlingen hemma. Det är bra. Omsorg om livet måste få gå före vår längtan efter att mötas.

forts. nästa sida

Men nog är det tomt och skaver inom mig. Själv utgångspunkten för kyrkan är gemenskap. Gud i sig är relation – Fader, Son och Ande. När församlingen inte kan mötas – är vi ens kyrka då? När vi inte kan dela bönen, dela smärta och glädje tillsammans inför Gud – vad blir det kvar av oss då?

Klockorna ringer och vi som tjänstgör denna söndag förenas i en enkel bön. Vi läser psaltarpsalmer tillsammans, som människor gjort i tusentals år före oss. Vi sjunger en psalm och kyrkan fylls av orgelns toner och tre kvinno- röster. Vi stillar oss tillsammans och ber för världen, oss själva och vår församling.

Plötsligt drabbar mig insikten om börens kraft. Som en blixtnedslår den ner i mitt bröst genom påminnelsen om alla som bett genom tiderna i Lomma kyrka. Jag tänker också på alla som ber just i detta nu, i andra kyrkor runt om i världen. Jag tänker på människor som ber i sina hem. Vi ber tillsammans! Även om vi inte kan mötas.

Att fira böneveckan för kristen enhet under en pandemi känns plötsligt än mer viktigt eftersom vi behöver påminnas om att vi inte är ensamma. Att vi, som döpta och kristna, är insatta i ett sammanhang som rymmer möten och relationer bortom geografiska gränser och bortom tid och rum. Oavsett om vi ber enskilt i vår kammare eller i en full kyrka så ber vi tillsammans. Gud hör vår bön och möter oss med kärlek. Vi är inneslutna i gemenskap även om vi fysiskt inte kan mötas. I detta finns hoppet som får bära också i svåra tider som denna.

I psalm 817 står det:

"Låt varmt och klart idag de lågor flamma som du bland oss i världens dunkel ställt. När så kan ske för oss då åter samman. Vi vet att i vår natt ditt ljus är tänt. När kvällen kommer och dess stillhet djupnar, låt oss få höra nya sångers ljud. Från den fördolda värld som oss omsluter, från dina barn som lovar dig, o Gud."

*Lena Löwendahl Kjellström,
präst i Lomma församling*

Klosterkommuniteten Grandchamp

På 1930-talet var det ett antal reformerta kvinnor från den franskspråkiga delen av Schweiz som tillhörde en grupp som kallades fruarna från Morge. De återupptäckte betydelsen av tystnaden när man lyssnar till Guds ord. Mycket snart förenade sig andra med dem och deltog i regelbundet arrangerade retreatter i Grandchamp, en liten by nära stranden av Neuchâtel sjön. Det blev nödvändigt att skapa en permanent närvaro där för att kunna ta emot ett växande antal gäster och retreatdeltagare. Idag har kommuniteten fyrtio systrar. Alla är kvinnor från olika generationer, kyrkliga traditioner, länder och kontinenter. Med denna mångfald utgör systrarna en levande illustration till gemenskap. De fortsätter att troget leva ett böneliv, ett liv i gemenskap och att välkomna gäster. De första systrarna upplevde smärtan av splittring mellan kristna kyrkor. I denna kamp uppmuntrades de av vänskapen med abbé Paul Couturier, en av pionjärerna för böneveckan för kristen enhet. Därför blev från första början bönen för kristen enhet själva hjärtat för livet i kommuniteten.

Vad är "Böneveckan för kristen enhet"?

Böneveckan för kristen enhet är världens största ekumeniska manifestation som genomförs samtidigt i cirka 120 länder. Den infaller varje år 18-25 januari. Det är alltid samma datum varje år.

Böneveckan för kristen enhet 2021 har förberetts av klosterkommuniteten Grandchamp. Det tema som har valts "Bli kvar i min kärlek så skall ni bära rik frukt" kommer från Johannes 15:1-17 och uttrycker Grandchamps kallelse till bön, försoning och kyrkans enhet och i hela den mänskliga familjen.

Läs mer här: <https://www.skr.org/vart-arbete/boneveckan/temat-for-boneveckan-2020/>